

جارچی

شب‌نم قلی‌خانی با کافه طره در پایتخت

● **شرق:** شب‌نم قلی‌خانی این روزها در نمایش «کافه طره»، کارنوشین تیریزی در تالار پایتخت بازی می‌کند. «شب‌نم قلی‌خانی» بازیگر

نمایش «کافه طره» که اجرائیش از پنجشنبه ۲۴ فروردین آغاز شده، در نشست رسانه‌ای این نمایش گفت: «این اولین بار است که با یک کارگردان زن همکاری می‌کنم». شب‌نم قلی‌خانی، بازیگر این اثر هم، گفت: «من در سال‌های اخیر کمتر کاری خوانده بودم که به موضوع عشق بپردازد، به‌همین خاطر من این‌کار را قبول کردم. این اولین بار است که با یک کارگردان خانم همکاری می‌کنم. مسئله‌ای که در متن برای من بسیار جالب بود، مهاجرت بود. شخصی چند سال خارج از کشور بوده و برگشته، چراکه در زندگی شخصی‌ام این موضوع را دیده بودم». رعنا امینی (طراح صحنه و لباس)، مهدی اصفهانی (عکاس) و پیام اقدامی (موسیقی) از دیگر عوامل این کار هستند.

ادامه از صفحه ۹

از جایی که ایستاده‌ام راضی نیستم

● **راجع به آرزوهایان بگویند.** دوست دارید وقتی ۵۰ سالتان شد کجا ایستاده باشید و چطور یادتان کند؟

چندی پیش برایم پیام فرستادند به آرزویت که دریافت جایزه گرمی است، می‌رسمی، اما واقعبیت این است که دوست دارم این اتفاق بیفتد اما آرزویم نیست. آرزویم این است که بتوانم آن‌قدر از درون رشد کنم که کاری انجام دهم که هیچ جایزهای نتواند به‌کارم اعتبار دهد، بلکه کارم به آن جایزه‌ها اعتبار دهد. مثا بل دینل که به جایزه‌ها که گرفت اعتبار داد. هرچند شاید برخوردش با دریافت جایزه مطابق سلیقه‌ام نباشد اما اینکه کسی به چنین جایگاهی برسد برایم جالب بود. رسیدن به این جایگاه نه با پول ممکن است نه با لای‌گری. در این راه رقیبی هم وجود نخواهد داشت و همه چیز به تلاش خودم برمی‌گردد.

● **در سال جدید چه آرزویی برای خودتان و مردم دارید؟**

آرزویم برای ایرانی‌ها در همه جای جهان این است که با هم متحد شوند. برای هم خوب بخواهند. مقابل هم نایستند. موضع‌گیری همراه با خودرئی نداشته باشند و آن‌قدر کنار هم محکم بایستند که هیچ‌کس نتواند تهدیدی برای ایران شود. همین‌طور ایران با بعد صلح‌آمیز چهره‌اش خودش را معرفی کند تا خود ایرانی‌ها هم این نمایش را آن‌قدر خوب ببینند که در متن وجودشان مهربانی راستین استوار شود و به‌عنوان یک کشور خواهان صلح، مهربان و هنریور به رسمیت شناخته شویم. چون قدمت هنر در کشورمان عجیب‌وغریب است. آرزو می‌کنم مسئولان بتوانند فضایی را فراهم کنند که تعداد هنرمندانی مثل آقای فردادی، آقای کلهر و دیگران بیشتر شود.

● **کمی در مورد برفرخوانی و نقش خیال بگویند. واقعا در دوره خودش اتفاق خاصی بود. فکر می‌کنید چطور شد که چنین اتفاقی افتاد؟**

در این دو آلبوم هم از قواعد استفاده کردم و هم به مخاطب نزدیک تر شدم. هر دوی این آلبوم‌ها مثل یک تلنکر بودند. در مورد نقش خیال این‌طور بود که در عمق وجود موسیقی سنتی، تلفیقی ایجاد کردم که مورد توجه و علاقه مخاطب قرار گرفت. ساز و آوازی که در نقش خیال اجرا شد هم تأثیر خیلی خوبی گذاشت. بین ۱۶ تا ۲۰ دقیقه آواز بود که در گوشه‌های مختلف حرکت کردم. اما حرف دیگری داشت چون جواب آوازهایی که می‌دادم با جملات آوازی فرق می‌کرد. در مورد برفرخوانی هم آلمان‌های مختلفی بود مثل اینکه برای اولین بار بود که یک قطعه اپیزودیک، روی شعر برف اخوان ثالث، با ارکستر بزرگ ایرانی ساخته شده بود. از تصنیف «چه نزدیک» هم به خاطر کسرتی که با آقای معتمدی داشتیم که خیلی موفق شد، تصویر خوبی داشتند. همین‌طور وجود ادوات آوازی که فقط تحریر خوبی ولی ریتمیک که شبیه‌اش را در موسیقی قوالی پاکستانی دیده‌ایم. دلیل دیگرش می‌توانست موسیقی شبیه‌مانتیکی باشد که در ابتدای کسرتر شنیده می‌شد.

● **جز: آهنگ‌سازیانی هستید که پله‌پله پیش رفتید. یعنی هنرستان رفتید، دانشگاه و بعد آهنگ‌سازی و همکاری با هم‌دوره‌های. مسیر نسل بعد را چطور می‌بینید؟**

دو خطر در مورد این نسل وجود دارد. کسانی که می‌خواهند یک‌دفعه به یک پله بالاتر بپرند، با جانش میرابودن هنرشان مواجه هستند. آتشی هستند که سریع شعله‌ور و سریع هم خاموش می‌شود. کسانی دیگر هستند که پله‌پله بالا می‌روند ولی درگیری یکی از پله‌ها می‌شوند و به همان می‌چسبند و متوقف می‌شوند. مثلاً درگیر این می‌شوند که از استاد نمره بگیرند و تمام جاده‌طلبی زندگی‌شان خلاصه می‌شود در نمره ۲۰ از استاد گرفتن. در پله‌های بالاتر درگیر فرایلیسم می‌شوند؛ مثلاً یک سال یک نت را تا نواز می‌کنند. یعنی بیش از عمل‌گرایی درگیر تأویل موسیقی می‌شوند. اگر نتوانند بین عمل و ایدئولوژی بالانس ایجاد کنند، خیلی بهتر است.

● **از هم‌نوازان حصار چه خبر؟**

در سال جدید احتمالاً با یکی از خوانندگان بسیار خوب همکاری خواهیم کرد و فعالیت‌های گروه همچنان ادامه خواهد داشت.

فرانک آرتا: خانه سینما به‌عنوان مهم‌ترین نهاد صنفی سینما، با توجه به حوادثی که تا امروز به خود دیده است، نیاز به ارزیابی و آسیب‌شناسی دارد. در این مسیر همواره نقش هیئت‌مدیره تعیین‌کننده و کلیدی بوده و با توجه به چیدمان اعضایش، در دوره‌هایی ضعیف و دوره‌هایی هم قوی عمل کرده است. حالا که مدت‌هاست از بازگشایی‌اش گذشته، توجه جدی به عملکرد خانه سینما می‌تواند آن را قدرتمندتر از گذشته کند. هرچند که نقش صنوف خانه سینما به‌عنوان رکن رکین آن بسیار مهم است. در این مسیر تهیه‌کنندگان نقش مهم و بسزایی به دلیل کارگردشان در سینما دارند. با مهرداد فرید، دبیر شورای‌عالی تهیه‌کنندگان، در این‌باره گفت‌وگو کردیم که می‌خوانید.

● **اجرا در این دوره از هیئت‌مدیره خانه سینما نماینده‌ای از تهیه‌کنندگان در**

هیئت‌مدیره خانه سینما وجود ندارد؟ هیئت‌مدیره قبلی خانه سینما هم چنین وضعیتی داشت که در نتیجه چندان قوی عمل نکرد. درواقع در آن دوره دو صنف مهم کانون کارگردانان و شورای‌عالی تهیه‌کنندگان در آنجا نماینده‌ای نداشتند. شما به‌عنوان دبیر شورای‌عالی تهیه‌کنندگان سینما، نگاهتان به این مسئله چیست؟

قاعدتاً این‌وضع در هیئت‌مدیره خانه سینما باعث تضعیف خانه سینما می‌شود. در دوره قبل هم شاهد بودیم که هیئت‌مدیره خانه سینما بیش از حد دست‌به‌عصا عمل کرد و اصلاً به‌روز نبود و به قول معروف، سر بزنگاه‌های پرمخاطره، از خود واکنش نشان نمی‌داد و باعث شد که خانه سینما در موقعیتی انفعالی قرار گیرد. خوشبختانه آن خلا در این دوره کمتر شده است.

● **علت آن را چه می‌دانید؟**

این ضعف از اساسنامه خانه سینما می‌آید. به همین دلیل اساسنامه نیاز به بازنگری دارد. اگر بخواهیم دقیق‌تر به این قضیه نگاه کنیم به این شکل

گفت‌وگو با مهرداد فرید، کارگردان

اساسنامه خانه سینما نیاز به بازنگری دارد

بازنگری اساسنامه خانه سینما

است که اساسا در خانه سینما دو دسته صنوف وجود دارد: یکی کارفرمایی و دیگری کارگزاری که گاهی اوقات منافع این دو در جاهایی دچار تلاقی می‌شود. حالا وقتی هیئت‌مدیره‌ای تشکیل می‌شود، قاعدتاً نمایندگان هر دو نوع صنف باید در آن وجود داشته باشند که این‌طور نیست. این نقیصه باعث شده تا بسیاری از کارها معطل باقی بماند؛ مثلاً موضوع پیمان جمعی کار، ابتر مانده است و تا مشکل اساسنامه حل نشود، این معضلات باقی است.

● **پیمان جمعی کار متوجه کدام اصل اساسنامه خانه سینماست؟**

این پیمان درواقع تفاهم‌نامه‌ای است میان کارگزاران و تهیه‌کنندگان که باید به امضا می‌رسید که تا حالا نرسیده. این پیمان کارفرما را متقاعد می‌کند تا از اصناف کارگزاری عضو خانه سینما در پروژه‌های سینمایی استفاده کند.

● **چرا تا الان این تفاهم‌نامه به امضا نرسیده است؟**

به دلیل اینکه ترکیب ساختار خانه سینما مبتنی بر

نمایندگان صنف خانه سینما در مجمع عمومی شرکت می‌کنند، چون تعداد اصناف کارگزاری بیشتر از کارفرمایی است در انتخاب اعضای هیئت‌مدیره به کسانی رای می‌دهند که از صنف کارگزاری باشند. بنابراین آنها از گردونه سیاست‌گذاری، صنوف تهیه‌کنندگان و کارگردانان را حذف می‌کنند. در هیئت‌مدیره قبلی و محدودی هم در این دوره شاهد چنین نکته‌ای بودیم. هرچند که با انتخاب مدیرعامل خانه سینما که تهیه‌کننده‌ای حرفه‌ای است، این مسئله را تا حدی حل کرده‌اند.

● **از این دوره خانه سینما هم آقای اسعدیان از کانون کارگردانان، چندان رای بالایی**

نداشت، اما درعین حال ایشان در راس هیئت‌مدیره قرار گرفت. باین حال این مشکل همچنان باقی است؟

این انتقادی که شما دارید، وارد است. البته در ادامه حرف‌های قبلی‌ام باید بگویم که اساسا قدرت مدیریت خانه سینما بنا بر تشخیص آدم‌ها به ضعیف و قوی دسته‌بندی می‌شود. اینها دسته‌بندی‌هایی است که مبنای سلیقه‌ای دارد. برای اینکه به سمتی برویم که خانه سینمایی قوی داشته باشیم باید تغییرات اساسنامه را داشته باشیم. ممکن است با حضور افراد قوی مثل آقایان اسعدیان و شاهسواری مسئله موقتاً رفع‌ورجوع شود، ولی همچنان مشکل به قوت خود باقی است. به همین دلیل بود که در این دوره ترجیح دادیم نماینده‌ای نداشته و بیشتر نظاره‌گر باشیم تا به مرور زمان ببینیم که بالاخره کلونی خودمان را داشته باشیم و از خانه سینما مستقل شویم یا اینکه به تعامل با خانه سینما ادامه دهیم.

● **در صورت نخست دوباره برواھیم گشت به زمان زنده‌یاد سیف‌الله داد؛ آن زمان که ایشان رئیس هیئت‌مدیره خانه سینما و کلاً در حال رفع‌ورجوع مشکلات تهیه‌کنندگان بودند؟**

بعید نیست. به‌رحال باید آماده هر اتفاقی باشیم.

کیومرث منشی‌زاده درگذشت

مرگ شاعر ریاضی و رنگ

عکس: امیر چرند، شرق

بعد از این‌که غزل را رها کرد و به سرودن به شیوه نیمایی رو آورد. برخلاف برخی که از عبور از نیما سخن می‌گفتند، همواره ستاینده نیما باقی ماند، چنانکه در سال ۱۳۹۰ در یادداشتی در روزنامه شرق درباره نیما نوشت: «برخلاف آنچه امروز در میان آذهان عمومی رایج است که شعر نیمایی دیگر خریداری ندارد، من معتقدم که این عقیده زایدبه تفکر کسانی است که نیما پوشش را نمی‌فهمند. ریزا شعر نیما شعری است که صدق‌نور سال‌ها باید تا یک نیما پوشش دیگر به وجود آید». معتقد بود شعر نیما هنوز هم درست درک نشده و در این‌باره نوشت: «نیما از همان ابتدا هم به وسیله ما

خوب درک نشد و علت آن هم همان چیزی است که سعدی می‌فرماید: تو بزرگی و در آینه کوچک نمایی. نیما از ظرفیت ذهنی ما، بیشتر است و این ظرف (ما) گنجایش آن مطروف (نیما) را ندارد. خواه اینکه ما ناانیمایی‌ترین شعرهای نیما را پذیرفته‌ایم مثلاً غم این خفته چند/ خواب در چشم ترم می‌شکند که به نظر من این شعر می‌توانست توسط رشید وطواط هم گفته شده باشد.»

نگاه رندانه و طنزآمیز یکی دیگر از ویژگی‌های شعر او بود که البته نه‌فقط در شعرهایش که در مقالات و مصاحبه‌هایش نیز رخ می‌نمود. مدتی هم در دهه ۴۰، در روزنامه کیهان یادداشت‌هایی طنزآمیز می‌نوشت که حاصل این یادداشت‌ها کتابی شد به نام «از روبه‌رو با شلاق». «شعر رنگی»، «اردیبال صفر»، «قرمزتر از سپید»، «سفرنامه مرد مالخولیایی رنگ‌پریده»، «حافظ حافظ» و «ابنوس» از جمله آثاری هستند که از کیومرث منشی‌زاده منتشر شدند. همچنین «ساعت سرخ در ساعت ۲۵» که گزیده‌ای از اشعار اوست. در سال گذشته نیز نشر مروارید گزیده‌ای از اشعار او را منتشر کرد. درباره منشی‌زاده فیلم مستندی هم به‌نام «شعر رنگی» به تهیه‌کنندگی داریوش مهرجویی و کارگردانی وحیده محمدی‌فر ساخته شده است. همچنین کیومرث درمخیش فیلمی براساس کتاب «سفرنامه مرد مالخولیایی رنگ‌پریده» او ساخته است. «ژاندارم صلح سرخ» به کارگردانی زهره تیموری نیز فیلم دیگری است که براساس یکی از شعرهای بلند منشی‌زاده ساخته شده است.

تمدید مهلت شرکت در سالانه «بهارستان»

علاقه‌مندان به حضور در این جشنواره می‌توانند تا پایان روز ۳۱ فروردین آثار خود را در بخش‌های مختلف مصاحبه و گفت‌وگو، گزارش تحلیلی-توصیفی، گزارش خبری و یادداشت، به‌صورت فایل word روی سایت سازمان زیباسازی به نشانی www.zibasazi.ir، بخش مختص فراخوان جشنواره عکاسی و رسانه «بهارستان» آپلود کنند.

علاوه بر این جشنواره عکاسی نیز در دو بخش اصلی سلفی (عمومی) و حرفه‌ای برگزار می‌شود که بخش سلفی (عمومی) شامل عکس‌های سلفی با آلمان‌های محیطی نوروز در سطح شهر تهران اعم از حجم‌های شهری ویژه نوروز و تخم‌مرغ‌های رنگی سطح شهر تهران است.

علاقه‌مندان برای شرکت در این بخش می‌توانند تهران برگزار می‌شود، در اختتامیه سالانه «بهارستان»، خبرنگاران برتر در حوزه‌های مختلف معرفی خواهند شد. جشنواره رسانه «بهارستان» در بخش‌های مصاحبه و گفت‌وگو، گزارش تحلیلی-توصیفی، گزارش خبری و یادداشت با هدف ارج‌نهادن به فعالیت‌های خبرنگاران در دو حوزه فرهنگی و شهری برگزار می‌شود.

برهمین‌اساس در بخش‌های چهارگانه این جشنواره به نفرات اول هر بخش، سه قطعه نیم‌سکه بهار آزادی و لوح تقدیر جشنواره، نفرات دوم، دو قطعه نیم‌سکه بهار آزادی و لوح تقدیر جشنواره و به نفرات سوم، یک قطعه نیم‌سکه بهار آزادی و لوح تقدیر جشنواره اهدا خواهد شد.

زیر آسمان فیروزهای

محمود دولت‌آبادی به تماشای یک نمایش کودک نشست

● **شرق:** محمود دولت‌آبادی، نویسنده شهیر ایرانی، به تماشای نمایش عروسکی موزیکال «موش تا موش» به کارگردانی رامین

کهن نشست. به گزارش روابط‌عمومی این نمایش، محمود دولت‌آبادی عصر یکشنبه، ۲۷ فروردین در تالار هنر به تماشای نمایش «موش تا موش» به کارگردانی رامین کهن نشست. سیمین امیریان، نویسنده، کارگردان و مدرس تئاتر نیز از دیگر مهمانان این نمایش بود. نمایش «موش تا موش» که از هفت فروردین، هم‌زمان با روز جهانی تئاتر با حضور جمعی از هنرمندان و به دست مرضیه برومند افتتاح شد، روایتگر داستان کوچ‌پس کوچ‌های شهری است که هر شب آواز غمگین و سوزناک آقاموشه که عاشق و دلداه خاله‌موشه است در آن شنیده می‌شود. خاله‌موشه بی‌خبر از اینکه این آواز غمناک در هر او خوانده می‌شود، هرشب ستاره‌ها را می‌شمرد و به زیبایی ماه خیره می‌شود. در این نمایش موزیکال کودک و نوجوان که به شیوه عروسکی و به‌مدت ۵۵ دقیقه اجرا می‌شود، مرضیه برومند و هنگامه مفید به‌عنوان صدایشه همکاری دارند. الکا هدایت، امیررضا میراقا، محمدرضا مالکی و رامین کهن دیگر صدایشگان این نمایش هستند و سعید ایک، پرستو آریلیکا، الهام ایروانی، علی یاروتی، فاطمه پورهایمی، هانی حسینی، محمدرضا گودرزی، متین گودرزی و مرضیه نادری عروسک‌گردانان نمایش «موش تا موش» هستند.

میترا کاویان نقاشی‌هایش را به گالری ساریان می‌برد

● **شرق:** نمایشگاه نقاشی میترا کاویان با عنوان «روشنی گلها» روز جمعه یکم اردیبهشت در گالری ساریان افتتاح خواهد شد. مجموعه روشنی گلها شامل تابلوهایی با تکنیک ترکیب مواد و اکریلیک در اندازه‌های متفاوت است. در بیشتر آثار او، تأثیرات نگارگری و مضامین ادبیات ایرانی قابل‌یگیری و مشاهده است؛ چنان که در بخشی از استیتمنت این نمایشگاه آمده است: «در اغلب آثار این مجموعه که در امتداد نقاشی‌های پیشین وی شکل گرفته‌اند، با استناد به سنت نگارگری، تمایل به ثبت لحظه‌ای از روایت مکتوب به چشم می‌خورد. این در حالی است که ابعاد و نیز ضرب قلم و تکنیک از سنت فاصله گرفته و فضای بصری متفاوتی را به نمایش می‌گذارد. کاویان در راستای پرداختن به روایتی شخصی، از مضامین داستان‌های مشهور ادبیات ایرانی استفاده کرده و با مواد و مصالح مختلف و کلاژ و ضرب قلم‌هایی اکسپرسیو و آبی، طبیعتی عاطفی و اکسپرسیو در تقابل با روایت روابط عاطفی ساخته و پرداخته است. علاقه‌مندان می‌توانند برای بازدید از این نمایشگاه همه روزه به‌جز سه‌شنبه‌ها، از ساعت ۱۶ تا ۲۰ به گالری ساریان، واقع در خیابان شهرودی شمالی، خیابان هویزه غربی، نبش شهید یوسفی، پلاک ۱۳۰ مراجعه کنند و برای اطلاعات بیشتر با شماره ۰۲۲۴۴۸۵۵ تماس بگیرند.

اطلاعیه رسمی خانواده «معلم» درباره «دنیای تصویر»

● **شرق:** دست‌اندرکاران «دنیای تصویر» با انتشار بیانی‌های اعلام کردند که این نشریه پس از علی معلم هم به کار خود ادامه می‌دهد. در متن این اطلاعیه که با عنوان «و کشتی به راهش ادامه خواهد داد...» منتشر شده، آمده است: «چند روز مانده به سال جدید، در بهاری که برای ما شبیه خزان بود، «دنیای تصویر» علی معلم را از دست داد. در تمام این مدت بارها از ما پرسیدید که بعد از او چه می‌شود و سرنوشت مجله چه خواهد بود؟ حتماً می‌دانید، علی معلم فراتر از تأسیس یک مجله یا به‌راانداختن جشن سینمایی حافظ، خانواده‌ای را ساخت به وسعت دنیای تصویر. و مهم‌ترین میراث‌اش چیزی نبود جز خرد و بینش، اراده و پابردی، مهر و دوستی، پس خانواده «دنیای تصویر» با امیدی تازه و ایمانی محکم می‌کوشد تا حافظ این میراث باشد و برای پیمودن راهی سخت آماده خواهد بود. طی این روزها با تمام همراهی‌ها و همکاری‌هایی که صورت گرفت، امتیاز مؤسسه به امید معلم انتقال پیدا کرد تا مسیر «دنیای تصویر» ادامه یابد. علی معلم بعد از این با مجله‌اش همراه ما و شما هست و کشتی به راهش ادامه خواهد داد.»